

Дѣдо Мразъ.

Мина лѣто, мина есенъ,
Зимата се пакъ вѣсти,
Съ бѣла брада, съ топлъ кожухъ
Дѣдо Мразъ ни посѣти

Дѣто мине, дѣто седне,
Навредъ носи студъ и мразъ,
Шомъ брада си той разтърси
Полетѣва снѣгъ завчасъ.

Всѣка вечеръ шомъ се мръкне
И звѣздички заблѣстятъ,
Той водить на рѣкитѣ
Прави да се заледятъ.

А кога се пѣкъ разлюти
Бѣснѣй, фучи съ страшенъ гласъ,
Всичко трепва и се сгушва
Край кюмбето въ такъвъ часъ.

Стрѣкъ Иглика.

